

Антимъ се родилъ на 1812 год. въ Лозенградъ, свършилъ духовното училище на островъ Халки въ Мраморно море и духовната Академия въ Москва (Русия). Билъ много способенъ човѣкъ и добилъ висока богословска наука. Заради неговата ученостъ и за трудолюбието му той билъ назначенъ за директоръ на гръцкото богословско училище въ Халки. Българитѣ, като познавали неговитѣ голѣми способности, го поканили въ събора и решили него да избератъ за екзархъ. Всички съборяни го одобрили и гласували за него.

Приемане на длъжността.

Щомъ станалъ изборътъ, българитѣ съобщили на турския министъръ и веднага пратили хора въ Видинъ да зематъ Антима, като избранъ български екзархъ, и да го заведатъ въ Цариградъ.

Видинскитѣ граждани се зарадвали извънредно много, щомъ се научили, че тѣхниятъ митрополитъ става екзархъ на всички българи въ турската държава. Тѣ направили въ църквитѣ молебень и изпратили съ сълзи на очи своя владика. Всички му пожелавали добъръ пжтъ, здраве и сила за полза на българския народъ.

Новиятъ екзархъ тогава билъ на 66 години, но билъ много здравъ за работа. Той тръгналъ по Дунава. Въ Ломъ, въ Орѣхово, Свищовъ и Русе всички българи, облѣчени празнично, много тържествено посрѣщали и изпращали новиятъ български църковень началникъ. Камбанитѣ звѣнѣли тържествено, народътъ се стичалъ да му цѣлува ръка, а той благославялъ всички. Самитѣ турци се радвали за това. Заедно съ българитѣ, и тѣ посрѣщали стареца и му давали голѣма почестъ, като достоенъ